

Székelyzsombori élménybeszámoló

Amikor beültünk az a buszba, még egy gyors gondolatsor futott végig az agyamon: táska, iratok, bőrönd, pénz... és már el is kezdődött ez a felejthetetlen egy hét.

Az utazás hosszú volt, de mintha repült volna az idő. Családias osztálykánk énekelte, néhol hamiskásan, néhol tisztábban, halk gitárszóval, közben csak ment az út, vagy mi mentünk rajta? A tájak, a fák, az út, az ég valami egészen csodálatos elegyet alkotott, s olyan volt, mintha csak a mi szemünknek pompázna ennyire szépen.

Első nap még nem Székelyzsomborba vezetett utunk, hanem Kolozsvárra. Elmentünk a Bulgakov étterembe, s körbenéztünk a városban. Azt hiszem, számunkra az is látványosság volt, mikor egy nyuszikát póráz nélkül sétáltatott az utcán a gazdája. Meg persze a főtér, és a csodás épületek, melyek élénken élnek emlékezetemben.

Este egy kollégium falai közt tértünk nyugovóra. Egy nagy hátránya volt csak, hogy nagyon hideg volt. De friss emlékeink, az esti beszélgetések, s pár magunkra húzott takaró hatására azért egészen felmelegedtünk. Reggel folytatódott az utazás egészen Székelyzsomborig, ahová estefelé értünk oda, és megismerkedtünk a családdal, aki szállást adott nekünk. 4-5 fős csoportokban voltunk egy-egy családnál s ennél jobb alkalom nem is kívánkozhatott volna megismerni, hogyan is élnek ott az emberek, hogy telnek a mindennapjaik, milyen kihívásokkal kell szembenézniük.

Az osztálykirándulás legszebb emlékei között vannak azok a pillanatok is, amikor métáztunk egy óriási réten, s körbeöleltek minket a hegyek, a természet, és csak a mi kis osztályunk volt ott. Egészen magával ragadó percek, órák voltak ezek. Nem beszélve az esti tábortűzről, éneklésről, a pattogó tűz melegéről, a közben majszolgatott finom nápolyiról és mályvacukorról. A közös esti osztályjátékokról, melyeken nagyot nevetve, izgalommal játszottunk. Vagy épp a lovas kocsin megtett döcögős útról, amikor a szél belekapott a hajunkba, s a lovak patkójának hangja közt merültünk mély beszélgetésbe. Az első traktorral megtett utam, melyen a zuhogó eső kicsit rontott, de talán még izgalmasabbá tette. A sok-sok templom melyet bejártunk...

Sok mindent megtanultam az idő alatt, amit ott töltöttünk. Talán a kirándulás a szénégetőknél tette rám a legnagyobb hatást. Hisz az itt dolgozó emberek egy évben csak két hónapot töltenek a faluban, a többi időt odakinn töltik és dolgoz-

nak napkeltétől napnyugvásig, ritkán látják a családjukat. Az állatok és a természet közelsége viszont csodálatos volt, hisz a városi élet során gyakran kiesünk a környezettel való harmóniából, ami most bennem teljesen visszaállt. Csodálatos tájakat láttunk.

Számomra azért is nagyon különleges volt ez a kirándulás, mivel azelőre sajnos nem tudtam elmenni, így ez volt az én első berzsenyis kirándulásom. És igazán csodálatosan telt. Nagyon köszönöm minden osztálytársamnak, és tanáromnak ezt a különleges osztálykirándulást. Sok felejthetetlen emléket szereztem.

Heilman Petra 10.a

